

CREZÂNDU-MĂ ȘI EU POET

Gustavo El

Crezându-mă și eu poet,ca unii
De multe ori,am adormit pe manuscrise
Am ignorat,parfumul de petunii
Gândind,la chip frumos din vise

Îți spun,cu multe fete m-am plimbat,agale
Și îndelung le-am sărutat pe gură
Dar doar fetițe,în brațele tale
Etalez,romantic o postură

Îmi amintesc de seara aceea
Când noi,în parcul înfrunzit
Tăceam,și parcă și tacerea
Ne-nconjura c-un cerc vrăjit

Și mă gândesc ce-ar fi fost dacă
În drumul meu nu te-ntâlneam
Cu siguranță,ar fi fost săracă
Persoana mea,de nu te cunoșteam

Așa că vin',copilă de m-ascultă
Din nou,în parcul înfrunzit
Ca până acum,ți-oi da iubire multă
Din nou,iubito-n răsărit

Și-ți spun,îmbrățișez cu drag pământul
Rememorez,în taină,chipul tău tăcut
Și binecuvântează cuvântul
Cu care totul a-nceput!

01.11.2015